

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quibus liceat baptizari. Si baptizandi sunt ab hæreticis baptizati. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Hic magis
ster non te-
netur.*

*Cap. 84. in
principio.
tom. 4. Le-
uit. 21. d
Exod. 19. e*

tuit, potuit ei dare creatureas creare : quia non est hoc maioris potentiae quam illud. Ad quod dici potest, quia potuit eis dare potentiam dimittendi peccata, non tamen ipsam eandem qua ipse potens est, sed potentiam creatam, qua seruus posse dimittere peccata: non tamen ut author remissionis, sed ut minister, nec tamen sine Deo authore : ut sicut in ministerio habet exteriorius sanctificare ita in ministerio haberet interiorius mundare : & sicut illud facit Deo authore, qui cum eo & in eo operatur illud exteriorius, ita interiorius mundaret Deo authore, qui eius verbo velut quedam ministerio viceretur. Itē posset Deus per aliquem creare aliquid, non per eum tantum authorem, sed ministrum cum quo & in quo operariatur sicut in bonis operibus nostris ipse operatur & nos: nec ipse tantum nec nos tantum, sed ipse nobiscum & in nobis: & tamen in illis agendis ministri eius sumus, non authores. Ita ergo potuit dare seruus potestatem dimittendi peccata in baptismo, i.e. in mundatione interiori seruus cum domino operaretur: non seruus, sine domino, nec dominus sine seru, sed dominus cum seru & in seru: sicut in exteriori ministerio dominus operatur, cum seru & in seru. Vnde & dominus dicitur sanctificare, & seruus: sed dominus inuisibili gratia, seruus visibili sacramento. Vnde aug. super leuit. dominus ait. Ego dominus, qui sanctifico. Et de moysi etiam dictum est, Et sanctificabis eum. Sed moyses sanctificat visibilibus sacramentis, per ministerium: dominus autem inuisibili gratia, per spiritum, ubi est totus fructus visibilium sacramentorum sine hac sanctificatione visibilia sacramenta nil prosunt. Si quis hoc melius aperire poterit, non inuideo.

QVIBVS LICEAT BAPTIZARE.

DISTINCT. VI.

A

Nunc quibus liceat baptizare addamus. De hoc fidor, ait. Cōstat baptismū solis sacerdotibus esse

esse tractum: eiusq; ministeriū, nec ipsis diaconi-
bus implere est licitum absq; episcopo vel presby-
tero, nisi his procul absentibus, ultimā languoris
cogat necessitas: quod etiam laicis fidelibus per-
mittitur. Ex concil. Carth. 5. Item, Mulier, quanvis
sancta, baptizare non præsumat, nisi necessitate
cogente. De illis vero, qui ab hereticis baptizatur,
vtrum baptizandi sint, queri solet. Ad quod bre-
viter dicimus, quia quicunque sit qui baptizet, si
seruatur forma à Christo tradita, verū baptismū
dat: & ideo qui illum sumit nō debet rebaptizari.
Vnde Beda. Siue hereticus, siue schismaticus, siue
factinorosus quisq; in confessione sancte Trinitatis
baptizet, non valet ille, qui baptizatus est à nobis
catholicis rebaptizari, ne confessio & Trinitatis
inuocatio videatur annullari. Itē Aug. Quamuis
vnum sit baptismus & hereticorum, sc̄ eorum, qui
in nomine Patris, & Filii, & Sp. S. baptizant, & Ec-
clesiæ catholicæ: qui tamē foris Ecclesiā baptizan-
tur, nō sumunt ad salutē baptismum, sed ad perni-
ciē: habentes formā sacramenti, virtutem a. eius
abnegātes: & ideo Ecclesia nō eos rebaptizat, quia
in nomine Trinitatis baptizati sunt: & ipsa est for-
ma sacramenti. Item, Rebaptizare hereticum, qui
hereticis sanctificationis signa perceperit: Omnipotens
catum est: catholicum vero, immanissimum scelus
est. Ex his aperte colligitur quod qui etiam ab he-
reticis baptizati sunt seruato charactere Christi,
rebaptizandi nō sunt: sed tantū impositione ma-
nus reconciliandi, vt Spir. S. accipiant, & insig-
num detestationis hereticorum. Sunt tamen
nonnulli doctorum, vt Cyprianus & alij quidam,
qui dicere videntur ab hereticis non posse tradi
baptismum: & eos esse rebaptizandos cum ve-
niunt ad Ecclesiam, qui ab illis dicuntur baptiza-
ti. Sed hoc de illis verum est, qui extra formam Ec-
clesiæ baptizare præsumunt. Cyprianus tamē ibi à
Beda hom.
1. infest in-
ventionis §:
Crucis de
Euangelio.
Ioan. c. 3.
Aug. q. 59. l.
60. tantum
que mundi.
Aug. ad Ma
ximinum
donatistam;
ad princip.
Ad quast.
Orosi, &
habe de cōf.
dist ca.

Num. 19. d

*Contra Pe-
terian. de
vnico ba-
ptismo, ad fi-
nem. c. 13.
tom. 7.*

*Hier. ad il-
lud, c. 4. epi:
et Eph. unus
Dominus,
una fides,
vnum ba-
ptisma, in
comment.
tom. 9.*

*De consec.
dist. 4. q. in
ma. etno.*

*Aug. ep. 57.
ad Dardanum
in med.*

veritate deuiaisse videtur: quod ait de heretico. Quod modo sanctificare aquam potest cum ipse immundus est, & apud quem Spiritus S. non est sed cum Dominus dicat in lege. Quaecumque tegerit immundus, immunda erunt: quid potest dare, quod si ipse non habet? Hoc vero ex ignorantia eum dixisse Augustinus dicens, Martyrem Cyprianum gloriosum, qui apud hereticos vel schismaticos datum baptismum nolebat cognoscere, dum eos nimis detestaretur, tanta eius merita usque ad triumphum martyrij secuta sunt, ut & charitatis qua excellebat luce, obumbratio illa fugaretur, & si quid purgandum erat, passionis falce tolleretur. Nec nos qui baptismi veritatem & hereticorum iniuriam agnoscimus, ideo Cypriano meliores sumus, sicut nec Petro: quod gentes iudaizare non cogimus.

Hieronymus super epistolam ad Romanos.

Hoc etiam sciendum est, quod licet ter immergatur propter mysterium trinitatis, tamē vnum baptisma reputatur. Illud etiam ignorandum non est, quod in materno utero nullus baptizari potest, etiam si mater baptizetur. Vnde Isidor. Qui in matenis uteris sunt, ideo baptizari non possunt: quia qui natus adhuc secundum Adam non est, secundum Christum non potest renasci: neque regeneratione in eum dici potest, quem generatio non praecessit. Item, Augustinus. Non potest quisquam rehasci antequam natus sit. Si vero opponitur de Hieremias, & de Ioan. Bapt. qui ab utero sanctificati leguntur: quod etiam de Iacob quidam putant. Dicimus, si sanctificatio ibi accipitur interior emundatio, in miraculis diuinæ potentie esse habendum, ut Augustinus ait, ambigue super hoc loquens: Si usque adeo, inquit, in illo puerulo acceleratus est usus rationis & voluntatis, ut intra materna viscera iam posset agnoscere & credere, quod in aliis partibus expectatur etas ut possint, in miraculis habendum esse diuinæ potentie, non ad humanæ tra-

hen-